

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΕΝ ΟΦΕΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ! ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΡΑ!

Εκτός από την οικονομική, χρηματιστική και κοινωνική κρίση, βιώνουμε και μια άλλη κρίση: την οικολογική. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά τονίζει ότι η οικολογική κρίση έχει ήδη δραματικές επιδράσεις σήμερα, και μπορεί πολύ πιθανά να πάρει καταστροφικές διαστάσεις στο άμεσο μέλλον.

Η (4^η) Έκθεση του ΟΗΕ (IPCC) το 2007 έδειξε ότι η συγκέντρωση των εκπομπών άνθρακα βρίσκεται στο υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων 650 χιλιάδων ετών, σε ποσότητα διπλάσια από αυτή που μπορούν να απορροφήσουν τα οικοσυστήματα. Το 2008 καταμετρήθηκαν περισσότερες από 300 «φυσικές» καταστροφές, εκατοντάδες θάνατοι και περισσότερα από 200 εκατομμύρια πληγέντες. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) εκτιμά ότι κάθε χρόνο 150 χιλιάδες άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους ως αποτέλεσμα των κλιματικών αλλαγών, ενώ το 85% από αυτούς είναι παιδιά. Επιπλέον, η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή αναφέρει ότι μια μέση αύξηση 2° C θα έχει καταστροφικές συνέπειες για την βιοποικιλότητα του πλανήτη.

Η αποκατάσταση και η προστασία των οικοσυστημάτων πρέπει να αναδειχθεί σε μια από τις κορυφαίες προτεραιότητες στις αποφάσεις σχετικά με την παραγωγή και τις επενδύσεις. Η Ευρωπαϊκή Αριστερά θεωρεί πως το παγκόσμιο πρόβλημα του κλίματος πρέπει να αντιμετωπιστεί σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά υπογραμμίζει ότι οι στόχοι που τέθηκαν από την Ε.Ε. για το 2020 δεν είναι αρκετοί και βασίζονται στους κανόνες της αγοράς (αγορές εμπορίου εκπομπών άνθρακα). Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Αριστερά τονίζει ότι, ακόμη και οι ελλειπίες στόχοι που καθορίστηκαν από το Πρωτόκολλο του Κιότο, καθυστέρησαν συστηματικά, και απορρίπτει το μεγάλο αριθμό «εξαιρέσεων» που έγιναν δεκτές.

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά θεωρεί ότι, παρά την επίσημη ανάδειξη της βιώσιμης ανάπτυξης σε προτεραιότητα τα τελευταία χρόνια, οι απαντήσεις στα προβλήματα που αναδείχθηκαν λόγω της κλιματικής αλλαγής, έχουν παραμείνει προσδεμένες σε αδύναμες λύσεις και ακόμη χειρότερα σχέδια εφαρμογής.

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά τονίζει ότι η κυρίαρχη σύλληψη της βιώσιμης ανάπτυξης βασίζεται σε δύο προφανή ψεύδη:

1. Δεν λαμβάνονται υπ' όψιν οι εξωτερικότητες που προκαλούνται από τις οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις. Αυτές προκαλούν παγκοσμιοποιημένους κινδύνους, που δεν μπορούν να περιοριστούν στο χρόνο και το χώρο στον οποίο παράγονται.
2. Η ανάθεση της ευθύνης επιστροφής σε βιώσιμες συμπεριφορές σε κάθε πολίτη συγκεκριμένα, αναδεικνύει καθέναν από εμάς ως μόνο υπεύθυνο για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και τη διατήρηση των φυσικών πηγών. Αυτή είναι η σύλληψη του

περιβαλλοντικά υπεύθυνου πολίτη, που προωθείται καθ' υπερβολή από τους υποστηρικτές του «πράσινου καπιταλισμού». Ωστόσο, έτσι δεν επηρεάζονται τα μοντέλα παραγωγής και η παντελώς μη-βιώσιμη κατανάλωση των καπιταλιστικών κοινωνιών.

Για πολλές κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμούς, τα περιβαλλοντικά προβλήματα είναι εκτός κοινωνίας (στον αέρα, τη γη, το νερό...) και αντιμετωπίζονται ως τεχνικά και όχι πολιτικά προβλήματα.

Αντιθέτως, η Ευρωπαϊκή Αριστερά θεωρεί ότι η διαδικασία λήψης αποφάσεων για περιβαλλοντικές λύσεις δεν είναι μόνο ζήτημα τεχνικών εναλλακτικών προτάσεων, αλλά πολιτικών επιλογών. Μια βιώσιμη κοινωνία περνά μέσα από την ενίσχυση των δημοκρατικών διαδικασιών, τον επανακαθορισμό του ρόλου των κυβερνήσεων, των κρατών και των περιφερειών του κόσμου και μέσα από τον αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη.

Η Σύνοδος της Κοπεγχάγης, το Δεκέμβρη του 2009 θα είναι, πιθανότατα, η τελευταία φορά που θα συναντηθεί σε κυβερνητικό επίπεδο η Επιτροπή του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή, πριν το τέλος του Πρωτοκόλλου του Κιότο, το οποίο λήγει το 2012. Δεν πρέπει να χάσουμε αυτή την ευκαιρία!

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά πιστεύει ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για τη βιωσιμότητα των πόρων και του περιβάλλοντος, χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψιν τις διάφορες κοινωνικές μορφές κατανομής αυτών των πόρων. Τα περιβαλλοντικά προβλήματα δεν επηρεάζουν όλους με τον ίδιο τρόπο. Ειδικά οι φτωχότεροι, οι εργάτες, οι αγρότες, οι γυναίκες, οι ιθαγενικοί λαοί και γενικότερα οι πιο ευάλωτοι πληθυσμοί είναι αυτοί που επηρεάζονται περισσότερο.

Συνεπώς, η Ευρωπαϊκή Αριστερά θεωρεί ότι τα περιβαλλοντικά προβλήματα είναι κυρίως προβλήματα διανομής και αναδιανομής.

Η αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων ως κοινωνικά προβλήματα, προϋποθέτει την ενσωμάτωση της κοινωνικής και αναδιανεμητικής δικαιοσύνης. Η πρόκληση και διατήρηση των περιβαλλοντικών και υγειονομικών ανισοτήτων είναι κυρίως αποτέλεσμα των κοινωνικών δυναμικών της άνισης διανομής των πόρων και των άνισων σχέσεων εξουσίας.

Συνεπώς, η Ευρωπαϊκή Αριστερά προτείνει να αγωνιστούμε ταυτόχρονα για:

- Τη μείωση κατά 40% των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα μέχρι το 2020 στις αναπτυσσόμενες χώρες (σε σχέση με τα επίπεδα του 1990).
- Την καταπολέμηση του εμπορίου εκπομπών άνθρακα και άλλων ψευδο-λύσεων, όπως οι «Μηχανισμοί Καθαρής Ανάπτυξης»
- Την επαρκή οικονομική και τεχνολογική υποστήριξη στις αναπτυσσόμενες χώρες, υπό τη διαχείριση του ΟΗΕ.
- Το δικαίωμα κάθε πολίτη στην πρόσβαση σε καθαρή ενέργεια.

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά αγωνίζεται επίσης για μια δημόσια παρέμβαση προσανατολισμένη στον αποτελεσματικό καθορισμό των τοπικών πόρων και των νέων προτύπων ενέργειας. Αγωνιζόμαστε για έναν ισχυρό δημόσιο ενεργειακό τομέα.

Τέλος, η Ευρωπαϊκή Αριστερά θεωρεί ότι η μείωση των στρατιωτικών δαπανών μπορεί να αποτελέσει ισχυρή συμβολή στη χρηματοδότηση του μετριασμού και της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Οι ηγέτες της Ε.Ε. είπαν ότι ο αναπτυσσόμενος κόσμος θα χρειαστεί 100 δις ευρώ ετησίως ως το 2020, για να βοηθηθούν τα αναπτυσσόμενα κράτη να καταπολεμήσουν την υπερθέρμανση του πλανήτη. Μονάχα το κόστος του πολέμου στο Ιρακ για τις ΗΠΑ, μέχρι το τέλος του 2008, ήταν πάνω από 500 δις ευρώ.